

τίς γὰρ ἂν ἐθέλοι ἄνθρωπον ἐν οἰκίᾳ ἔχειν, πονεῖν μὲν
 μηδὲν ἐθέλοντα, τῇ δὲ πολυτελεστάτῃ διαίτῃ χαι-
 ροντα; Σκεψώμεθα δὲ καὶ τῆτο, πῶς οἱ δεσπό- 16
 ται τοῖς τοιούτοις οἰκέταις χρῶνται. ἄρα ἔ τὴν μὲν
 λαγνείαν αὐτῶν τῷ λιμῷ σωφρονίζουσι; κλέπτειν δὲ
 κωλύουσιν, ἀποκλείοντες ὅθεν ἂν τι λαβεῖν ἦ; τῆ δὲ
 δραπετεύειν δεσμοῖς ἀπείργουσι; τὴν ἀργίαν δὲ πλη-
 γαῖς ἐξαναγκάζουσι; ἢ σὺ πῶς ποιεῖς, ὅταν τῶν οἰκε-
 τῶν τινὰ τοιούτον ὄντα καταμαιθάνης; ¶ Κολά- 17
 ζω, ἔφη, πᾶσι κακοῖς, ἕως ἂν δελευεῖν ἀναγκάσω.
 Ἀλλὰ γὰρ, ὦ Σώκρατες, οἱ εἰς τὴν βασιλικὴν τέχνην
 παιδευόμενοι, ἦν δοκεῖς μοι σὺ νομίζειν εὐδαιμονίαν
 εἶναι, τί διαφέρει τῶν ἐξ ἀνάγκης κακοπαθόντων,
 εἴ γε πεινήσουσι καὶ διψήσουσι καὶ ξιγώσουσι καὶ ἀγρυ-
 πνήσουσι καὶ τᾶλλα πάντα μοχθήσουσιν ἐκόντες; ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἐκ οἷδ', ὅτι διαφέρει τὸ αὐτὸ δέρμα ἐκόντα
 ἢ ἄκοντα μαστιγῶσθαι, ἢ ὅλως τὸ αὐτὸ σῶμα πᾶσι
 τοῖς τοιούτοις ἐκόντα ἢ ἄκοντα πολιορκεῖσθαι· ἄλλο
 γε ἢ ἀφροσύνη πρόσεστι τῷ θέλοντι τὰ λυπηρὰ
 ὑπο-

ἂν ἐθέλοι] Iunt. et MS. Vind. 2
 ἐθέλει. Sed lectio Ald., Paris. et
 Steph. est elegantior.

διαίτη] Sic recte edd. Cast.,
 Paris. et Steph. In Iunt. negle-
 ctum est, et in Ald. est διαίτη
 διὰ τῆ.

§. 16. ἀποκλείοντες] Omisit
 Paris. I.

§. 17. καὶ διψήσουσι] Iunt. εἴτε
 καταδιψήσουσι: Ald. et Paris. εἴτε
 καὶ διψήσουσι. Sed εἴτε, quod ex
 antec. fictum esse videtur, ferri
 nequit: et καὶ requiritur. Ergo
 servaui Stephani lectionem.

καὶ ἀγρυπνήσουσι] Haec absunt
 in edd. vet., et Bessario quidem
 interpretatus est, sed ante καὶ ξι-
 γώσουσι. Adsunt vero in Paris. et
 Steph.

ἄλλο γε ἢ ἀφρ.] Haec abru-
 ptiora sunt, nec iatis cum ante-
 cedentibus cohaerere videntur.
 Et in edd. pr. abest interrogandi
 Xenoph., Mem.,

signum. Sensus est: Nihil profecto
 aliud quam insania est, si quis sua
 sponte dolores et molestias subit ac
 sustinet. [Sic quoque cepit locum
 Bessario, qui vertit: Nil enim aliud
 nisi insanire mihi videtur, qui haec
 ultro sustinere velit, Z.]. Hoc si
 per interrogationem exprimere vo-
 luit Xenophon, dixit ἄλλο τι (non
 ἄλλο γε), quae est formula in
 Socraticis libris frequentissima [et,
 Hesychio auctore, ἄλλο τι' ἐν
 ἐρωτήσεσι Ἀπτικοί, Z.]. Exempla
 e Platone plura vid. ap. Budaeum
 in Comm. p. 1133 ed. Bas. Atque
 ita si quis rescribere velit, non
 valde repugnem. Et vel sic hiat
 oratio. Optimum forte fuerit re-
 scribere ἄλλο δὲ ἢ etc. Alias ad-
 dendum ἕκ vel ἠδὲν in principio,
 si interrogatio tollitur. Ern. Xe-
 nophontis consuetudo postulat ἢ
 πολλή γε ἀφροσύνη πρόσεστι; II,
 I, 8 τῆτο πῶς ἢ πολλή ἀφροσύνη
 ἐστι;